

Aan het eind van deze bijeenkomst, beste Henk, wil ik graag nog kort het woord tot jou richten, om je te bedanken voor de wijze waarop je in de afgelopen zes jaar het voorzitterschap van onze vereniging hebt vervuld.

Iedere voorzitter drukt een beetje zijn stempel op de organisatie waar hij /zij voor staat. Jouw stempel wordt het best zichtbaar in het Woord vooraf bij de jaarverslagen van de vereniging vanaf 2008-2009. Het zijn niet alleen leuke stukjes om te lezen en aanbevelingen bij het verrichte werk. Ze steunen op een overtuiging die kort, bondig en concreet wordt verwoord.

Die overtuiging was er natuurlijk al voordat je voorzitter van onze vereniging werd. Een priesterleven lang heb je gestaan voor de oecumenische ontmoeting, toenadering en samenwerking. Al vanaf de dag dat je aan de hand van je vader het Oud-katholiek museum in de Mariahoek bezocht, ben je geïnteresseerd in ontmoetingen over kerkgrenzen heen. In een interview in 2005 drukte je je overtuiging kernachtig uit: "Zonder oecumene heeft de kerk geen toekomst. Voor mij blijft het doel van oecumene een zichtbare eenheid van de christenen die zich allen kinderen van één Vader weten. Alleen daardoor kunnen de grote daden van God verkondigd worden en doorgegeven in onze zich globaliserende wereld" (Overeen nr 14, 2005)

De overtuiging die je in deze zes jaar hebt uitgedragen is vervat in het jouw dierbare motto 'Katholiek en oecumenisch zijn niet los van elkaar verkrijgbaar'. De inspanningen die in een lange periode vanuit onze vereniging zijn ondernomen passen daar uitstekend bij. Onder dat motto gaat een diepere betekenis schuil. Voor jou is het niet zomaar een optelsom van het één en het ander. In het recente interview met ons communicatieblad zeg je daarover: 'de studie en het contact met christenen van andere kerken hebben mijn eigen katholiek zijn gezuiverd; de beleving van de Eucharistie, de aandacht voor de Bijbel, het belang van catechese'.

De afgelopen zes jaar waren intensief en zijn snel voorbijgaan. We zijn met het kantoor twee maal verhuisd, eerst naar het jouw dierbare Utrecht, vervolgens terug naar het mij dierbare Den Bosch. We hebben een nieuwe beleidslijn uitgezet, digitale en interactieve communicatie ontwikkeld en het gewone werk voortgezet. En voortdurend zijn er de zorgen geweest om draagkracht en financiën.

In deze beslommingen die weleens stressvol zijn, blijf jij rustig en vertrouwd. Bij de collega-pastores, maar ook bij onze bisschoppen heb je steeds met overtuiging het belang van het oecumenisch werk van onze vereniging onder de aandacht gebracht. We hebben best spannende momenten gekend, maar de verhoudingen en de sfeer zijn goed gebleven zowel binnen het bestuur als binnen het kleine team.

Hoogtepunt van je periode als voorzitter was ongetwijfeld de reis naar Busan waar je met goedkeuring van de Pauselijke Raad voor de Eenheid als waarnemer aan hebt deelgenomen en enkele onvergetelijke ervaringen hebt gehad.

Je afscheid als voorzitter van onze vereniging en binnenkort ook als pastoor van de Veluweparochie, inmiddels de leeftijd van de sterken nadert, betekenen niet dat je zonder bezigheden komt te zitten. Je bent inmiddels benoemd tot spiritueel van het Ariënsinstituut en blijft aan als gedelegeerde voor oecumene van het aartsbisdom Utrecht. Het is mooi Henk om te zien dat je energiek en betrokken blijft. Namens bestuur en medewerkers wil ik je van harte bedanken voor alles wat je voor de oecumene in Nederland en onze vereniging hebt gedaan en je nog vele jaren in goede gezondheid toewensen.